

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22374/2024
28.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Васић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Милош Шавија, адвокат из ..., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 365/24 од 17.07.2024. године, у седници већа одржаној 28.11.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 365/24 од 17.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 365/24 од 17.07.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 365/24 од 17.07.2024. године, одбијена је жалбе тужене и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П2 365/21 од 12.12.2023. године, којом је поништен брак закључен 19.02.2020. године између ГГ и ВВ, који брак је уписан у матичну књигу венчаних под текућим бројем .. за матично подручје ..., што је тужена дужна да призна и трпи и обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова поступка исплати 263.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као посебној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према оцени Врховног суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) у овом случају нису испуњени, с обзиром да уз ревизију тужена није доставила другачије правноснажне одлуке у истој или сличној чињенично правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Породични закон прописује да су брачни спорови они који се воде ради утврђивања постојања или непостојања брака, као и за поништење и за развод брака. Одредбом члана 227. став 2. Породичног закона прописано је да правноснажна пресуда у брачном спору не може да се побија ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

У смислу наведене законске одредбе парничне странке у поступку о поништењу брака, по његовом правноснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима, независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

У конкретном случају спор се води између правних следбеника ГГ – деце из првог брака и тужене, која је била у браку са ГГ у тренутку његове смрти.

Сагласно цитираној законској одредби, без обзира на начин на који је суд одлучио у захтеву, тужена нема право да изјави ревизију против побијане одлуке, због чега, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је одбацио ревизију и одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић